

sebben azonban, a szervezést és a fejlesztést illetőleg, csupán a tanári könyvtárról szól. Amit e tekintetben nyújt, az végtől-végig megszívlelésre érdemes, tömör, világos és szakszerű. Az igazgatói kézikönyvtárról természetesen nem is lehet ennyi mondanivalója, joggal várhatna azonban az olvasó sokkalta többet az ifjúsági könyvtárról. Ennek céltudatos hasznosítása, a nevelő-oktató munkába való bekapcsolása jóval bonyolultabb kérdés, semhogy a beszerzésekben a rendelkezésre álló hivatalos jegyzékekre való hivatkozással elintézhető volna. A tanári testületeknek e téren ugyancsak sokféle a feladatuk — a különféle nemű, korú, más-más típusú gyermekolvasók ízlésének, érdeklődésének, betűszomjának kipuhatólása, a kellő mennyiségű és minőségű könyvről kellő időben való gondoskodás, a kiszemelésben az iskola céljához, a testület nevelő-oktató munkájához, az egyéni adottságokhoz, helyi viszonyokhoz stb. való alkalmazkodás — s a tapasztalat szerint épp itt uralkodik a legnagyobb tájékozatlanság. Az iskolai könyvtárak kezelését ismertető részismét sok hasznos gyakorlati tanácsot tartalmaz.

vitéz Ujváry Lajos.

Zsák Wilfried: *A fővárosi könyvtár és ifjúsági olvasói.* (Különlenyomat a Fővárosi Könyvtár Évkönyve VI. kötetéből.) Budapest, 1938. 20 lap.

E dolgozat úttörő lépés annak az egyelőre még csak alakulóban lévő tudományágnak területén, amelyet legrövidebben *irodalompedagógiának* lehetne nevezni. A szerző 100 napon át figyelte a Fővárosi Könyvtár századosúti fiókjának forgalmát s e megfigyelésének eredményét foglalta jól áttekinthető táblázatokba. Világot vet e gondos statisztika arra, mit olvas legszívesebben a mai gyermek 6-ik életévétől a 15-ig, miben különbözik a fiúk érdeklődése a leányokétól, sőt támaszpontokat nyújt a tájékozódásra abban a tekintetben is, mekkora lehet az átlaggyermek könyvszükséglete. Adatai tényeken alapulnak s így kiválóan alkalmasak a gyermek ízlésére, érdeklődésére, betűszomjára vonatkozó, kérdőíves módszerrel nyert adatok ellenőrzésére. Lényegében az ízlés irányát is, a betűszomjat illetőleg is egyeznek az adatok a kérdőíves kutatók megállapításaival, a részleteket illetőleg azonban a szakember mégis lépten-nyomon eddig észre nem vett mozzanatokra, további vizsgálódásra ösztönző kérdőjelekre bukkan. Az eddigi adatgyűjtés igazolása mellett ez a további kutatásra indítás s a kutatás irányának megszabása a szerző fáradozásainak legfőbb értéke.

Vitéz Ujváry Lajos.

Friedrich Schneider: *Unterrichten und Erziehen als Beruf.* Eine christliche Berufsethik für den Pädagogen. 1940, 8-r., XV + 237 lap.

Nem szorul bizonyításra, hogy a hivatástudat, a vele járó köteleességek és áldozatkészség, szerzőnk jellegzetes elnevezésével a *Pflichtenlehre*, minden életpályán elsődrendű, döntő tényezők. Fokozott mértékben áll ez a nevelőről, tanítóról, akinek eredményes munkája szinte ezen fordul meg. Szerzőnk ebben a keresztény hivatásbeli etikában rendszeres áttekintésben kimerítően tárgyalja a tanítónak és nevelőnek hivatásbeli köteleességeit, hivatástudatát,